

תת"ע 4657/03/13 - מדינת ישראל נגד חנניה כהן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4657-03-13 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כב' השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תעבורה
בירושלים ע"י ב"כ עו"ד עטייה דאמוני

המאשימה

נגד

חנניה כהן ע"י ב"כ עו"ד מאיר סויסה

הנאשם

הכרעת דין

האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, עבירה על סעיף 169(3) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") ותקנה 169ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
2. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 24.01.13 בשעה 20:40 לערך, נהג הנאשם ברכב במקום ציבורי בהיותו שיכור, בכך שבדוגמה של אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הנו 385 מיקרו גרם, העולה על הרמה המותרת בחוק.
3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. אמנם הנאשם הודה בנהיגה אך כפר בהיותו שיכור שכן כפר בתקינות המדידה ובתקינות המכשיר. משכך, קבעתי את התיק לשמיעת הראיות בפניי.
4. אציין, כי בתום פרשת התביעה טען הסניגור כי אין להשיב לאשמה אולם, טענתו זו נדחתה.

הראיות

5. מטעם המאשימה העידו בפניי העדים הבאים:

רס"ר אופיר קרמר, מפעיל הינשוף אשר ביצע לנאשם את בדיקת הינשוף (להלן: "המפעיל").

מר אוהד שלום, המתנדב אשר הבחין ברכבו של הנאשם נוסע במהירות איטית במרכז הכביש באופן המונע מרכבים אחרים לבצע עקיפה ועם אור חזק בתוך הרכב. המתנדב, הורה לנאשם לעצור ואז הבחין בריח האלכוהול שנדף מפיו וערך לו בדיקת נשיפון (להלן: "**המתנדב**");

מטעם הנאשם העידו הנאשם; בת זוגתו, **הגב' מזל טלמון**; בנו, **מר רועי כהן**.

דין

6. אציין, כי על אף כפירתו של הנאשם בתקינות המכשיר, הוא לא ביקש לזמן לחקירה מי מאנשי המעבדה ולא הגיש חוות דעת מטעמו, הגנתו התמקדה אך ורק לגבי תקינות הבדיקה ומיומנות המפעיל. בנסיבות אלה, כפירתו הכללית של הנאשם אינה מספקת לעניין זה ותקינותו של המכשיר לא הופרכה, ועל כן אני קובע כי בדיקת הנשיפה בוצעה ע"י מכשיר תקין, כפי שיוסבר להלן.

7. על מנת להרשיע נהג בעבירה של נהיגה בשכרות על המאשימה להוכיח 3 תנאים מצטברים שהינם: תקינות המכשיר, כשירות ומיומנות המפעיל, אמינות המדידה ושמירה על כללי הפעלה המבטיחים מדידה תקינה (ראה: ע"פ 5345/90 **בראונשטיין נ' מדינת ישראל** פ"ד מו(5) 40 (להלן: "**הלכת בראונשטיין**"); עפ"ת 21607-10-11 **מלול נ' מ"י** (פורסם בנבו, 25.03.12)).

8. הנטל הראשוני להוכחת אשמו של הנאשם מוטל על התביעה, ובכלל זה הוכחת תקינותו של מכשיר הינשוף. אולם, ככל שהרימה היא נטל זה, יצאה ידי חובתה והנטל המשני להוכחת טענה קונקרטיית להעדר התקינות עובר לכתפי הטוען לכך (ראה: הלכת בראונשטיין).

9. המאשימה הגישה פלט בדיקת כיוול תחילת משמרת ופלט בדיקת כיוול סיום משמרת (ת/3) שהן בדיקות יומיות שמבוצעות למכשיר. מעיון בפלטים אלה אין לי ספק כי הכיוול בוצע כדיון והבדיקה בוצעה במכשיר מכויל.

10. על המפעיל לוודא שהחשוד בנהיגה בשכרות לא אכל, לא שתה, לא הקיא, לא עישן, וכן לא החדיר חומרים כלשהם לפיו ו/או לאפו, 15 דקות לפחות בטרם ביצוע הבדיקה במכשיר (סעיף 4.ב.2 לנהל מס' 02.227.16 בנושא אכיפת חשד לשכרות בנהיגה מיום 01.08.11).

לא מצאתי ממש בטענת הסניגור כי לא נשמר התנאי הנ"ל בכל הנוגע להשגחה על הנאשם 15 דקות לפני ביצוע בדיקת הינשוף.

מפעיל הינשוף ערך דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (ת/7), וסימן V על יד הכיתוב "**ווידאתי כי מהרגע שעוכב ועד לבדיקה הוא לא שתה ולא אכל, כי חלפו מעת שעוכב ועד לבדיקה לפחות 15 דקות, כי הנבדק לא עישן לפחות 5 דקות לפני הבדיקה, ולא הקיא 15 דקות לפני הבדיקה**". עוד הוסיף המפעיל וציין בכתב ידו "**לא הכניס דבר לפיו ואפו ע"י אוהד**".

11. כמו כן, בנסיבות המפורטות בכתב האישום ציין המפעיל כי "**מרגע שנעצר ועד שביצעתי לו בדיקת ינשוף היה במשמורת מג"ב ולא אכל, לא שתה,**".

המפעיל העיד בפניי כי הנאשם היה במשמורת הצוות שעצר אותו עד שהועבר אליו לצורך ביצוע בדיקת הינשוף. המפעיל נחקר ארוכות על ידי הסניגור אשר הקשה וביקש כי המפעיל יפרט מי משוטרי מג"ב השגיח על הנאשם. המפעיל חזר וציין "**הכוונה לאוהד ומי שהיה איתו**" (עמ' 4, ש' 3), כלומר המתנדב.

12. המתנדב העיד בפניי כי במועד האירוע היה במהלך סיור של משמר הגבול. בהתאם לעדותו הוא עצר את רכב הנאשם ולבסוף החליט לעכב אותו לתחנת בית בית שמש.

מעיון בפלט בדיקת הינשוף עולה כי התחלת הבדיקה הייתה **בשעה 21:47** וסיומה היה בשעה 21:52.

המתנדב העיד בפניי כי הם הגיעו לתחנת המשטרה בשעה 21:20 והנאשם היה בהשגחתו עד לשעה 21:35. לאחר מכן, הועבר הנאשם למפעיל הינשוף לצורך ביצוע בדיקת המאפיינים וביצוע בדיקת הינשוף (עמ' 9, ש' 24; עמ' 10, ש' 3-5).

כלומר, במשך כל הזמן מאז שנעצר ועד שנמסר לידי מפעיל הינשוף הנאשם היה בהשגחה מלאה ואין ממש בטענת הסניגור כי נוהל המתנה של 15 דקות לא קיים. אציין כי הנאשם לא טען בעדותו כי שתה או אכל או עישן טרם הבדיקה ולכן הטענה בדבר אי קיום הנוהל הייתה מיותרת בנסיבות העניין.

13. אכן כל השוטרים שהיו עדים לביצוע העבירה צריכים היו לערוך מזכר. אולם, בנסיבות המקרה שלפנינו לא מצאתי כי יש בכך פגיעה מהותית ביכולתו של הנאשם להתגונן. שכן המתנדב שהעיד בפנינו הוא אשר טיפל באירוע, ובין היתר, עצר את רכבו של הנאשם שוחח עימו והתעורר בליבו החשד לנהיגה בשכרות ואף השגיח עליו בתחנה. כך גם עולה מעדותו של הנאשם עצמו "**...היו 4 שוטרים רק אוהד דיבר איתי ישבו איתי חצי שעה שם...**" (עמ' 22, ש' 11).

מיומנות המפעיל

14. בדיקת הינשוף בוצעה על ידי מפעיל הינשוף, אשר בעדותו בפניי עשה עלי רושם כי הוא מפעיל מוסמך ומיומן להפעלת מכשיר ינשוף. אמנם, לא הוצגה בפניי תעודת ההסמכה להפעלת מכשיר הינשוף, אך מעדותו בפניי עולה, כי הוא מפעיל ינשוף משנת 2007, לאחר שסיים קורס הסמכה להפעלת ינשוף, ובמרץ 2012 עבר השתלמות נוספת. עדותו זו לא נסתרה. בנסיבות אלה, מתייטר בעיניי הצורך בהצגת התעודה ואני מאמין לעד כי אכן הוסמך להפעלת מכשיר ינשוף.

יודגש, כי מפעיל הינשוף לא נשאל בחקירתו הנגדית אף לא שאלה אחת לעניין הסמכתו או מיומנותו להפעלת המכשיר.

אשר על כן, הגעתי למסקנה כי מכשיר הינשוף הופעל על ידי מפעיל מיומן שעבר הסמכה להפעלת מכשיר ינשוף.

15. הסניגור ביקש כי מפעיל הינשוף יאשר בפניו כי הנשיפה הראשונה הניבה תוצאה של 140

מיקרו גרם אולם, העד ברוב הגינותו השיב כי הדבר לא זכור לו. בפירוט הנסיבות שצויינו בכתב האישום, ציין המפעיל כי הוסבר לנאשם כיצד לבצע את הבדיקה והוא "נתן 2 נשיפות תקינות והתקבלה תוצאה של 385 מיקרוגרם אלוהול בליטר אויר נשוף".

הנאשם לא ידע לומר מה משמעות המספר 140 שלטענתו ראה על הצג. לא זו אף זו, הנאשם העיד כי מדובר במספרים שהופיעו על הצג והוא לא ציין כי הודפס פלט "היה מספרים באדום, ראיתי 140. לא יודע אם זה שעה אף פעם לא עשיתי בדיקת ינשוף" (עמ' 25, ש' 15-16).

לפיכך, המשמעות היא שטענתו זו של הסניגור אין לה זכר בראיות ויתרה מזאת, אף הנאשם לא יכול לומר בוודאות כי מדובר בתוצאה שכזו.

16. בנסיבות אלה, משעמדה המאשימה בנטל המוטל עליה אני קובע כי הוכח כי הבדיקה שבוצעה לנאשם הייתה תקינה ובוצעה על ידי מפעיל מיומן תוך הקפדה על נוהל הפעלת המכשיר. התוצאה שהתקבלה עפ"י פלט בדיקת הינשוף מעידה על שכרות ובכך למעשה עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לספק סביר.

כלומר יתר השוטרים לא נטלו חלק באירוע, אולם על אף החובה שהיתה מוטלת עליהם למלא מזכרים בעניין, אינני מוצא כי בהעדרם של אלה, יש כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם.

לסיכום

17. **לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ד, 12 יוני 2014, במעמד הצדדים